

KBC bestempelt het Life Invest Plan als een “**beleggingsverzekering**”.

Vraag: is dit een belegging in verzekeringsmaatschappijen, dan wel een verzekering tegen geleden verliezen bij beleggingen?

KBC schrijft in de fondsenengids dat “*verzekeringsfondsen inhoudelijk in principe niet verschillen van andere beleggingsfondsen*”. ... Nu is niets minder waar! Beleggers in beleggingsfondsen worden eigenaar van de deelbewijzen, terwijl bij verzekeringsfondsen de verzekeringnemer een premie betaalt die de verzekeraar in zijn activa inlijft.

KBC vervolgt: “*Uiteraard kan aan deze contracten een risicodekking toegevoegd worden, bvb. een overlijdensdekking*”. Alsof een overlijdensdekking optioneel zou zijn?! In een levenslange polis is de overlijdensdekking immers het **voorwerp** van het contract en vormt het interne beleggingsfonds de **dekkingswaarde** voor deze levensverzekeringsprestatie.

Fortis schrijft in de brochure over het Easy Fund Plan dat “*Het uitgekeerde kapitaal bij overlijden standaard gelijk is aan de reserve van het contract. Bedoelde reserve bekomt u door het aantal eenheden te vermenigvuldigen met de waarde van een eenheid over de respectieve fondsen.*”

... Geen woord hoe de waarde van de eenheid vastgesteld wordt! ... Wat er ook van zij, inzake levensverzekeringen schreef het Wetboek van Koophandel voor, dat de bij het overlijden te betalen vergoeding definitief vastgesteld wordt op het ogenblik van het sluiten der overeenkomst.

### ***Hoe verzekeringsfondsen het toezicht omzeilen.***

---

Met de voorgedrukte formulieren is er niets verkeerd. Maar het kan wel fout lopen als de aangestelde in het bankkantoor de overlijdensdekking **vergeet** in te vullen en de formulieren toch **doet** ondertekenen. Omdat daar meestal geen toeziende inspecteur bij aanwezig is, blijft betrapting op heterdaad moeilijk. In de praktijk treedt de CBFA pas op na een klacht.

Bij levenslange polissen zonder overlijdensdekking lopen de levensverzekeraars geen enkel risico. Zij stellen zelf de inventariswaarde van het intern beleggingsfonds vast. Nu zij het risico afwentelen op de verzekeringnemer i.p.v. het te verzekeren, hebben deze polissen voor de verzekeraars geen verzekeringsverplichtingen en zijn er derhalve geen dekkingswaarden nodig. Niet-bestaande verzekeringsverplichtingen worden uiteraard niet gerapporteerd aan de CBFA.

En doordat de interne beleggingsfondsen van levensverzekeraars bij de CBFA niet als beleggingsfonds geregistreerd staan, ontsnappen zij aan de controle op de beleggingsfondsen.

Alhoewel levenslange polissen zonder overlijdensdekking geen levensverzekeringen zijn, en ook geen beleggingen, blijken deze tak 23 constructies het CBFA toezicht te omzeilen.

### ***Misleidend advies en agressieve verkoop in het bankkantoor.***

---

Niemand, zeker de spaarder niet, noch de belegger, vroeg om een dergelijke “levensverzekering”.

Dat klanten wèl naar dergelijke fondsen zouden vragen is volgens dhr. P. Holemans (Kapellen) “*op zijn minst een ontkenning van de soms agressieve manier waarmee de klanten **aangeraden** wordt fondsen in hun portefeuille te vervangen door nieuw uitgegeven en zogenaamd beter presterende dan die **oude** die al lang niet meer **inspelen** op de huidige markt.* ...

*..Er wordt maar al te vaak vergeten dat de meeste fondsen beheerd worden met het oog op de return voor de fondsbeheerder, eerder dan in het belang van de klant.” (De Standaard – 10 februari 2004)*

En de heer Leo Leroy, ex-bankdirecteur CERA-bank (Deinze) schrijft de dag daarop: “*Door de leiding van de KBC werden, in de voorbije jaren, de fondsen ook bij het personeel door het strot geduwd. Men moet enthousiast deze producten verkopen, zelfs al gelooft men er zelf niet in. Bevel is bevel, luidt het en ook de verloning en de promotie hangen ervan af.” (De Standaard – 11 feb 2004)*

Spaarders die in vertrouwen bij hun bank naar een risicoloze **belegging** informeerden en niets vermoedend een **verzekeringsfonds** aangesmeerd kregen, bekwam het ronduit slecht.